

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/538/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714201924
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1714201924.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v právnej veci navrhovateľa: A. G. G., X.. XX.XX.XXXX, L. Z. XX, R., zastúpeného: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, IČO: 36 836 460, proti odporkyni: X. L., X.. XX.XX.XXXX, L. F. X, J., o zníženie výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, zo dňa 08. apríla 2015, č.k. 10C/60/2014-151, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvého stupňa návrh; ktorým sa navrhovateľ domáhal zníženia výživného na odporkyňu, určeného uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 18.03.2011, č. k. 9C/208/2010-175, v časti bežného výživného a tvorby úspor tak, že bude prispievať odporkyni na výživu mesačne sumou 250 eur a v časti tvorby úspor na ďalšie vzdelávanie a tvorby úspor na bývanie jeho povinnosť prispievať na výživu zruší; a odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Pri ustálení skutkového stavu veci sa prvostupňový súd sústredil na dokazovanie smerujúce k ustáleniu zmeny pomerov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine) od obdobia posledného rozhodovania súdu o výživnom. Vychádzal zo zistenia, že naposledy bolo o výživnom navrhovateľa na odporkyňu rozhodnuté uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 18.03.2011, č. k. 9C/208/2010-175, o schválení súdneho zmieru, podľa ktorého sa odporca zaviazal prispievať navrhovateľke na výživu mesačne sumou 1.000 eur, zaplatiť zameškané výživné vo výške 3.025,08 eur do 30 dní od právoplatnosti uznesenia, prispievať na tvorbu úspor na ďalšie vzdelávanie v sume 250 eur mesačne a prispievať na tvorbu úspor na bývanie v sume 1.000 eur ročne. Poukázal na skutočnosť, že v tom čase bol navrhovateľ zamestnaný s mesačným príjmom 13.000 eur, vlastnil nehnuteľnosti v katastrálnom území R. E., bol opätovne ženatý a mal dve maloleté deti. Od vtedy navrhovateľ stratil zamestnanie (dňa 30.06.2011) a od augusta 2011 sa zhoršil jeho zdravotný stav, keď sa liečil na stredne diferencovaný karcinóm pravej obličky z renálnych buniek, a v súčasnosti trpí poruchou metabolizmu purínu a pyrimidínu. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 12.12.2011, č. k. 11P/11/2011-347, bolo jeho výživné na dcéru X. G. zvýšené na sumu 800 eur mesačne. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ po rozvode s matkou odporkyne uzavrel manželstvo s A. R. G., avšak rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 03.02.2015 č. k. 12P/216/2014-85 bolo i toho manželstvo rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej boli maloleté deti Y. C. P.; pochádzajúce z tohto manželstva; zverené do osobnej starostlivosti matke a navrhovateľ sa zaviazal prispievať na výživu každého z maloletých detí mesačne sumou 400 eur. Pokiaľ ide o zamestnanie navrhovateľa, mal preukázané, že ku dňu 26.02.2014 bol predsedom predstavenstva spoločnosti EPO INVEST a. s. a konateľom spoločnosti Victoria Parker,

s. r. o., v ktorej bola jeho bývalá manželka A. R. G. spoločníkom, pričom v tejto spoločnosti bol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 02.03.2012 uzavretej na dobu neurčitú aj zamestnaný, a to až do 15.11.2012, kedy pracovný pomer skončil dohodou. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že Zmluvou o úvere č. XXXXXX z XX.XX.XXXX poskytla Československá obchodná banka, a. s. odporcovi a jeho bývalej manželke R. G. ako dlžníkom, úver vo výške 6.000.000,- Sk, ktorý sa zaviazali vrátiť v mesačných splátkach po 41.070,18 Sk. Poukázal na to, že; dôvodiac neschopnosťou splatiť zostatok úveru; darovacou zmluvou zo dňa 02.08.2012 previedli darcovia A. G. G. a A. R. G. vlastnícke právo k nehnuteľnostiam: pozemku parcela registra "M." č. XXXX/X S. Y. XXX m2, druh pozemku trvalé trávnaté porasty; pozemku parcela registra "M." č. XXXX/X o výmere XXX m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; stavba rodinného domu so súpisným číslom XXXX postavený na parcele registra "M." č. XXXX/X o výmere XXX m2; pozemok parcela registra "M." č. XXXX/X o výmere XXX m2, druh pozemku trvalé trávnaté porasty; pozemok parcela registra "M." č. XXXX/X o výmere XXXX m2, druh pozemku trvalé trávnaté porasty; pozemok parcela registra "M." č. XXXX/X o výmere XXX m2, druh pozemku vinice; pozemok parcela registra "M." č. XXXX/X o výmere XXX m2, druh pozemku ostatné plochy; pozemok parcela registra "M." č. XXXX/X o výmere XX m2, druh pozemku ostatné plochy; pozemok parcela registra "M." č. XXXX o výmere XXX m2, druh pozemku ostatné plochy, na rodičov A. R. G., ktoré mali namiesto nich zvýšnú časť úveru uhradiť. Mal tiež preukázané, že K. K. ako veriteľ požičil navrhovateľovi ako dlžníkovi Zmluvou o pôžičke z 21.12.2013 sumu 30.000 eur, Zmluvou o pôžičke z 10.10.2014 sumu 10.000 eur a Zmluvou o pôžičke z 24.10.2014 sumu 10.000 eur, všetko bezúročne a bez presného určenia doby splatnosti. Pokiaľ ide o preukázané pravidelné mesačné výdavky odporkyne, vychádzal z jej vyčíslenia v sume 23.280,- Kč (863 eur), pozostávajúcej z výdavkov na jedlo v sume 120 eur, obedy 50 eur, hygienu v sume 50 eur, kaderníčku v sume 10 eur, oblečenie a obuv v sume 40 eur, cestovné domov v sume 40 eur, mestská hromadná doprava v sume 10 eur, hovorné na mobil v sume 10 eur, kultúra v sume 30 eur, knihy v sume 20 eur, stavebné sporenie v sume 83 eur, hudobná v sume 80 eur, spev v sume 75 eur, cvičenie v sume 75 eur, ubytovanie 170 eur. Jednorazové výdavky mal preukázané celkovo v sume 5.137 eur. Takto zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 3,4,5, § 63 ods. 1,2,3, § 75 ods. 1,2 a § 78 ods. 3 Zákona o rodine, a dospel k záveru, že hoci na strane navrhovateľa došlo k zmene majetkových pomerov, išlo len o zmenu spočívajúcu v strate zdrojov získavania finančných prostriedkov, avšak bez zmeny v obsahu majetkových hodnôt spôsobilých na plnenie vyživovacej povinnosti, a preto neboli splnené zákonné predpoklady na zníženie výživného navrhovateľa na odporkyňu. Skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním prvostupňový súd vyhodnotil vo všeobecnosti ako okolnosti majúce za následok zmenu pomerov na strane povinnej osoby, ktoré spravidla odôvodňujú úpravu výšky výživného, avšak nakoľko zmenou pomerov je potrebné rozumieť takú zmenu stavu odôvodnených výdavkov, potrieb oprávneného, alebo majetkových pomerov na strane povinného, že doterajšia úprava vyživovacej povinnosti si vyžaduje úpravu s ohľadom na tieto nové skutočnosti tak, aby bola úprava vyživovacej povinnosti v súlade § 62 ods. 2 Zákona o rodine, dospel k záveru, že v prípade navrhovateľa predpoklady na zníženie výživného nie sú dané, a to s poukazom na skutočnosť, že navrhovateľ bol v čase posledného rozhodovania o jeho vyživovacej povinnosti voči odporkyni (marec 2011) nadštandardne zarábajúcou osobou a jeho zárobkové pomery boli určujúce i pri stanovení jeho vyživovacej povinnosti voči deťom z prvého manželstva. Hoci sa teda stotožnil s argumentáciou navrhovateľa v tom smere, že v júni 2011 došlo k výraznej zmene jeho zárobkových pomerov, ku ktorej sa pridružili aj akútne zdravotné problémy, dospel k záveru, že vykonané dokazovanie u neho nepreukázalo, že by táto ním tvrdená a preukázaná zmena pomerov bola natoľko zásadná, že by bolo potrebné jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyni znížiť. K uvedenému záveru dospel na základe výpovede navrhovateľa ako účastníka konania, ktorý uviedol, že v čase skončenia pracovného pomeru mu bolo vyplatených spolu približne 217.000 eur (odstupné vo výške 137.000 eur, zrušený účet v investičnom fonde v sume 50.000 eur, životná poisťka v sume 30.000 eur, ktoré použil na splatenie úveru (počiatočná výška 199.163,51 €), avšak podľa zmluvy o poskytnutí úveru z 03.01.2008 bol posledný deň čerpania úveru dohodnutý na 16.06.2008 a pokiaľ navrhovateľ uhradil riadne dohodnuté splátky v sume 41.070,18 Sk (opak netvrdil) a úver čerpal najneskôr ku dňu 16.06.2008, ku dňu 16.06.2011 musela byť splatená istina úveru približne vo výške 47.883 eur. Za významnú považoval tiež skutočnosť, že navrhovateľ po skončení pracovného pomeru a zhoršení zdravotného stavu, ktoré skutočnosti boli ním považované za zásadné pre podanie návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti, nenakladal s dovtedy nadobudnutými majetkovými hodnotami spôsobom, z ktorého by nespochybniteľne vyplývala snaha zabezpečiť si finančné prostriedky na výživu odporkyne (a ostatných výživou oprávnených detí), keď v tejto súvislosti nemožno akceptovať prevod rodinného domu s pozemkami, na ktorého nadobudnutie a výstavbu bolo použitých takmer 900.000 eur, na rodičov jeho (už bývalej) manželky, keď v konaní nevysvetlil ani to, za akú protihodnotu navrhovateľ na nich spoluvlastnícke právo k nehnuteľnostiam

previedol, pričom za takejto situácie nemohlo ísť o darovanie, ktoré je vždy bezodplatným právnom úkonom a nemôže byť podmienený iným majetkovým protiplnením. Takéto konanie navrhovateľa súd prvého stupňa vyhodnotil ako správanie, ktorým sa bez dôležitého dôvodu zbavil majetkových hodnôt, z ktorých by mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči odporkyni v rozsahu určenom posledným rozhodnutím súdu o výživnom. Taktiež považoval za účelovú jeho argumentáciu, že rodičia bývalej manželky mu museli pomôcť splatiť zvyšnú časť úveru (ktorú už nemohol splatiť z peňazí nadobudnutých v období po júni 2011), nakoľko podľa jeho výpovede počas svojej práceneschopnosti splatil v októbri 2011 pôžičku v sume 500.000 eur, a preto nevyhnutne musel už v čase skončenia pracovného pomeru disponovať sumou vo výške ďalších 500.000 eur (pričom nevysvetlil ako tieto finančné prostriedky mohol nadobudnúť po 01.07.2011). Napokon v tejto súvislosti prvostupňový súd poukázal na jeho ľahostajný prístup pri oprave domu, keď na ňu vynaložil sumu 41.000 eur, hoci sa vady vyskytli počas záručnej doby. Zároveň, vychádzajúc z vykonaného dokazovania konštatoval, že konanie navrhovateľa spočívajúce v dispozícii s vlastným majetkom v období rokov 2011 a 2012, v kontexte neskoršieho rozvodu a schválenia rodičovskej dohody k maloletým deťom z druhého manželstva (400 eur na každé dieťa), vykazuje znaky uprednostnenia majetkového zabezpečenia týchto detí a bývalej manželky na úkor detí z prvého manželstva, a preto, keď navrhovateľ v konaní nepreukázal takú zmenu jeho celkových pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výšky výživného, ktorým prispieva na výživu odporkyne, neboli splnené predpoklady na vyhovene podanému návrhu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., avšak úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, keď ich náhradu priznať nežiadala.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa; dôvodiac ustanoveniami § 205 ods. 2 písm. c), d), f) O.s.p. a § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.; domáhal jeho zmeny tak, aby bolo podanému návrhu v celom rozsahu vyhovené, nakoľko do situácie, v akej sa v súčasnosti nachádza, sa nedostal z vlastnej viny, keď mu nemožno pričítať ukončenie pracovného pomeru v spoločnosti AXA d.s.s., a.s., ani ochorenie rakovinou obličky, ktorého následky pretrvávajú dodnes. Poukázal na to, že v súčasnosti je druhýkrát rozvedený, nezamestnaný, nemajetný, pričom má štyri vyživovacie povinnosti spolu vo výške 2.933,33 eur mesačne, ktoré plní iba z prostriedkov získaných z pôžičiek, čo súd prvého stupňa taktiež riadne nezohľadnil a s touto skutočnosťou sa nevysporiadal. V podanom odvolaní; tak, ako v konaní vo veci samej; poukázal na pôžičky od kamaráta v celkovej výške 30.000 eur, ktorých existenciu riadne preukázal a v tejto súvislosti namietal, že súd sa s ich existenciou riadne nevysporiadal. Vytýkal prvostupňovému súdu, že napriek radikálnej zmene pomerov na jeho strane návrh ako nedôvodný zamietol a určené výživné ponechal v pôvodnej výške, ktorú nie je schopný uhrádzať. V súvislosti s otázkou darovania rodinného domu rodičom jeho bývalej manželky A.. R. G. zdôraznil, že k tomuto kroku boli donútení, ak chceli predmetný zachovať pre potreby bývania ich spoločných detí. Nestotožnil sa s tvrdeniami súdu prvého stupňa, ktorý mu vyčíta ľahostajný prístup v súvislosti s úhradou nákladov za vykonanie opráv na predmetnom rodinnom dome, nakoľko išlo o zatekanie strechy a terasy domu a najprv riadne uplatnil reklamácie, avšak zhotoviteľ nebol ochotný vady dobrovoľne odstrániť; a v danej situácii nebolo možné čakať do skončenia ich sporu a následného vykonania opravy zhotoviteľom. Vytýkal tiež prvostupňovému súdu, že pri vyhodnocovaní zmeny pomerov na strane účastníkov konania riadne nezohľadnil skutočnosť, že navrhovateľka dlhodobo študuje v zahraničí, a teda jej osobnú starostlivosť neposkytuje matka, ktorá by sa preto taktiež mala podieľať na výdavkoch navrhovateľky finančným plnením, pričom jeho výživné prevyšuje sumu potrebnú na pokrytie všetkých jej výdavkov. Poukázal tiež na skutočnosť, že rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa v konaní o rozvod jeho druhého manželstva; s A.. R. G.; zaviazal prispievať na výživu maloletých detí pochádzajúcich z tohto manželstva sumou 400 eur na každé dieťa, neuzavrel z dôvodu, že by tieto deti uprednostňoval, avšak len v nadväznosti na výhrady A.. R. G., že na deti z prvého manželstva prispieva omnoho viac. V tejto súvislosti považoval za potrebné zohľadniť skutočnosť, že obe dcéry z prvého manželstva sú už plnoleté, a preto; na rozdiel od maloletých detí z druhého manželstva; môžu čiastočne svoje náklady uhrádzať aj zo zárobkov z brigád, prípadne práce popri štúdiu.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadala rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť; a ponechať výšku výživného nezmenenú; s poukazom na skutočnosť, že v konaní na súde prvého stupňa bolo preukázané, že navrhovateľ v období posledných desiatich rokov disponoval finančnými prostriedkami vo výške postačujúcej na pokrytie výživného až do ukončenia jej vysokoškolského štúdia, pričom navrhovateľ sa v ním popísanej situácii ocitol len v dôsledku vlastných rozhodnutí, pri ktorých na plnenie jeho vyživovacej povinnosti nebral dostatočný ohľad. Nesúhlasila s jeho argumentáciou v podanom odvolaní, týkajúcou sa spôsobu, akým sa na financovaní jej výdavkov podieľa matka a v tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že navrhovateľ počas ich spoločného života dlhodobo študoval,

budoval si vlastnú kariéru a pracoval v zahraničí, na rozdiel od matky, ktorá sa starala o domácnosť a deti a z platu učiteľky v materskej škole sa snažila financovať náklady na ich potreby. V súvislosti s výškou jej výdavkov zdôraznila, že okrem pravidelných mesačných výdavkov má i jednorazové výdavky, ktoré; po ich prepočítaní na jeden mesiac; spolu s bežnými výdavkami zodpovedajú aktuálne určenému výživnému. Záverom poukázala na skutočnosť, že dňa 17.05.2015 na FEL ČVUT, Praha, úspešne zložila bakalárske skúšky a rozhodla sa v ďalšom štúdiu nepokračovať, a preto dňom 01.08.2015 vyživovacia povinnosť navrhovateľa fakticky zanikla, teda mu zostáva doplatiť už len dlžné výživné, resp. rozdiel medzi sumou 350 eur mesačne, ktorú jej svojvoľne zasielal a určenou sumou výživného.

Odvolačný súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a v medziach dôvodov odvolania, ktorými je viazaný (§ 212 ods.1 O.s.p.), vrátane konania, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa venoval otázke splnenia zákonom stanovených predpokladov pre zníženie výživného náležitú pozornosť, na jej posúdenie vykonal všetko potrebné dokazovanie (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správny skutkový záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Zákona o rodine (§ 62 ods. 1, 2, 3,4,5, § 63 ods. 1,2,3, § 75 ods. 1,2 a § 78 ods. 3), ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu návrhu navrhovateľa z dôvodu nepreukázania takej zmeny pomerov na jeho strane, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na odporkyňu, aj náležite v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa podrobne a právne precízne vypořiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní v zásade už len zopakoval svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvého stupňa, ktorý sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne vypořiadal s tým, prečo na ne neprihliadol, a v dostatočnom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. So zreteľom na uvedené, odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa týkajúce sa dôvodov nesplnenia predpokladov pre zníženie výživného navrhovateľa na odporkyňu za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvého stupňa k tomuto záveru, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie, z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c), d), f) O.s.p., keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, z ktorého potom vychádzalo aj jeho právne posúdenie veci v čase vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.).

V odvolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

So zreteľom na uvedené, odvolací súd stotožňuje sa s odôvodnením súdu prvého stupňa v celom rozsahu, jeho rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že považuje za potrebné ho doplniť - na zdôraznenie jeho správnosti, o dôvody poukazujúce na niektoré právne významné aspekty prípadu z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa.

Súd prvého stupňa správne založil svoj právny záver o nesplnení predpokladov na zníženie výživného na úvahe, že strata príjmu navrhovateľa zo zamestnania, jeho ochorenie a s tým súvisiaca práceneschopnosť síce predstavujú zmenu pomerov, avšak; vzhľadom na ďalšie jeho dokazovaním zistené pomery, majetkové možnosti a schopnosti; túto zmenu nemožno považovať za takú, ktorá by zníženie výživného na odporkyňu odôvodňovala.

Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní opätovne poukazoval na svoj nepriaznivý zdravotný stav a nezamestnanosť, odvolací súd považuje v tejto súvislosti za potrebné zdôrazniť, že samotný zdravotný stav povinnej osoby nemôže byť rozhodujúcim kritériom pri hodnotení zárobkových možností a schopností povinnej osoby; v tomto prípade navrhovateľa; nakoľko právne významné je zásadne len to, do akej miery bráni nepriaznivý zdravotný stav povinnej osobe vlastnou aktivitou (zamestnaním, príp. podnikaním) získavať zdroje svojej obživy a tiež zdroje z ktorých plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Ak zdravotný stav nemá závažnejší nepriaznivý vplyv na schopnosť zamestnať sa, prípadne podnikáť, teda neovplyvňuje negatívne zárobkové možnosti povinnej osoby, nemožno naň prihliadať pri určení, resp. znížení výživného. Navrhovateľ pritom v preskúmvanej veci nepreukázal, že jeho ochorenie a s ním súvisiace zdravotné ťažkosti v súčasnosti, resp. v čase podania návrhu, ho obmedzujú vo výkone povolania, pričom i pokiaľ ide o skončenie jeho pracovného pomeru v spoločnosti EPO INVEST a. s., jeho dôvodom bola optimalizácia (mzdových) nákladov zamestnávateľa a nie okolnosti súvisiace s jeho nepriaznivým zdravotným stavom. Opätovne je však potrebné zdôrazniť, že navrhovateľ v konaní netvrdil ani nepreukázal, že jeho zdravotné ťažkosti mu bránia získavať vlastným pričinením finančné prostriedky na úhradu jeho životných nákladov, no najmä na plnenie jeho vyživovacej povinnosti k odporkyni.

Súd prvého stupňa sa náležite vyporiadal aj s argumentáciou navrhovateľa o tom, že k darovaniu rodinného domu rodičom bývalej manželky A.. R. G. boli prakticky prinútení situáciou, keď nezvládali splácať úver, ktorý sa obdarovaní zaviazali splatiť namiesto nich, keď správne poukázal na skutočnosť, že v čase skončenia pracovného pomeru bola navrhovateľovi vyplatená suma približne 217.000 eur (odstupné vo výške 137.000 eur, zrušený účet v investičnom fonde v sume 50.000 eur, životná poisťka v sume 30.000 eur), ktoré použil na splatenie úveru (poskytnutého vo výške 199.163,51 eur), avšak za stavu, že splátky boli riadne uhrádzané, ku dňu 16.06.2011 musela byť splatená istina úveru približne vo výške 47.883 eur, teda vo výške, ktorá je i podľa odvolacieho súdu v hrubom nepomere k hodnote darovaných nehnuteľností.

Súd prvého stupňa preto dospel k správne mu záveru, že správanie navrhovateľa je potrebné považovať za správanie, ktorým sa bez dôležitého dôvodu zbavil majetkových hodnôt (§ 75 ods. 1, veta druhá, Zákona o rodine), z ktorých by mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči odporkyni v rozsahu určenom posledným rozhodnutím súdu o výživnom.

Navrhovateľ taktiež nenáležite argumentoval prepustením ho zo spoločnosti AXA a s tým súvisiacou stratou (značného) pravidelného príjmu, keďže po skončení pracovného pomeru bol navrhovateľ dostatočne; až nadštandardne; finančne zabezpečený tak, aby si mohol naďalej riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť k odporkyni, a na použitie peňažných prostriedkov; získaných v súvislosti s ukončením pracovného pomeru; na splatenie úveru, nebolo možné prihliadnuť vzhľadom na to, že vyživovacia povinnosť k odporkyni má prednosť pred plneniami z iných finančných záväzkov (§ 62 ods.5 Zákona o rodine).

Vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa by odvolací súd posudzovaním ostatných odvolacích námietok navrhovateľa už len opakovane správne právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktorý v súlade so zákonnou právnou úpravou dôkladne vyhodnotil relevantnosť jeho argumentácie, na ktorej zotrval aj v odvolacom konaní.

Záverom odvolací súd; v nadväznosti na tvrdenia odporkyne obsiahnuté v písomnom vyjadrení k odvolaniu; poznamenáva, že pokiaľ už odporkyňa ukončila vysokoškolské štúdium a získala schopnosť sama sa živiť a vyživovacia povinnosť navrhovateľa k nej medzičasom zanikla, táto skutočnosť je z hľadiska posúdenia vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa bez právneho významu a nebolo tak možné na ňu v odvolacom konaní prihliadnuť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods.1 O.s.p., avšak úspešnej odporkyni nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodala v odvolacom konaní návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť jej trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.